Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26177
Copyright: Admont, Benediktinerstift

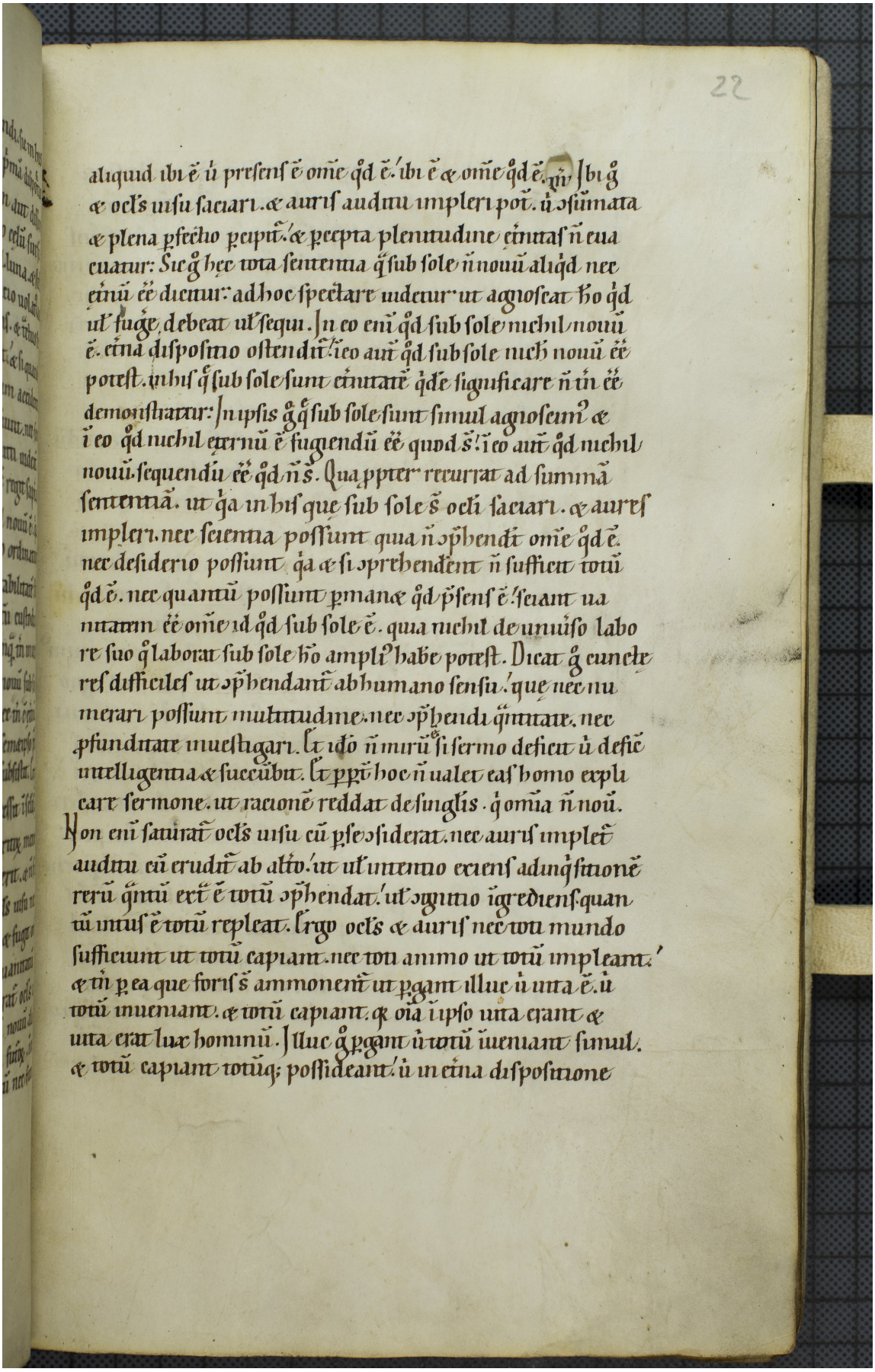

aliquid ibi ē ú prſens ē oñe ꝙd ē. ibi ē & oñe ꝙd ē. ꝙñ Ibi ꝯ
& ocłs uſu ſaciari. & auriſ audiru impleri poſ. ú conſumata
& plena pfecto ꝓcpū. & ꝓcepta plenitudine ꝯmutaſ ñ cua
cuatur: Sic ꝯ hec uta ſententia q̄ ſub ſole ñ nouū aliq̄d nec
ꝯnū ēe dicitur: ad hoc ſpectare uidetur ut agnoſcat ho ꝙd
ut fugę debeat ut ſequi. In eo enī ꝙd ſub ſole nichil nouū
ē. ctna diſpoſitio oſtendit. eo aut ꝙd ſub ſole nich nouū ēe
poteſt. in his q̄ ſub ſole ſunt ctnitatē ꝙde ſignificare ñ ūt ēe
demonſtratur: In ipſis ꝯ q̄ ſub ſole ſunt ſimul agnoſcēs &
i eo ꝙd nichil ętrnū ē fugiendū ēe quod s. i eo aut ꝙd nichil
nouū ſequendū ēe ꝙd ñ s. Qua ꝓpter recurrat ad ſummā
ſententiā. ut q̄a in his que ſub ſole s. ocli ſaciari. & auris
impleri. nec ſcientia poſſunt qua ñ ꝓhendit oñe ꝙd ē.
nec deſiderio poſſunt q̄a & ſi ꝓprehenderit ñ ſufficit totū
ꝙd ē. nec quantū poſſunt ꝓmanę ꝙd ꝓſens ē. ſciant ua
nitatem ēe oñe id ꝙd ſub ſole ē. quia nichil de unuſq̄ſo labo
re ſuo q̄ laborat ſub ſole ho ampli⁹ habe poteſt. Dicat ꝯ cuncte
res difficiles ut ꝓhendant ē ab humano ſenſu. que nec nu
merari poſſunt multitudine. nec ꝓhendi q̄ntitate. nec
pfunditate inueſtigari. Cui dō ñ mirū ſi ſermo deficit ú defic
intelligentia & ſuccūbit. Cui ꝓpt̄ hoc ñ ualet eas homo explu
care ſermone. ut rationē reddat de ſinglis. q̄ oñia ñ nouū.
Non enī ſaturat ocłs uſu cū ꝓſideret. nec auris implet
auditu cū erudit ab alio. ut ut intento ecclēs aduq̄ ſimonē
rerū ōnū ecclē totū ꝓhendat. ut ꝙnto ingrediens quan
tū intus ē totū repleat. Ergo ocłs & auris nec tota mundo
ſufficiunt ut totū capiant. nec tota animo ut totū impleant.
& ú ꝓ ea que foris s ammonent ut ꝓgant illuc ú una ē. ú
totū inueniant. & totū capiant. q̄ oīa i ipſo una erant &
una erat lux hominū. Illuc ꝯ ꝓgant ú totū ūeniant ſimul.
& totū capiant totūq; poſſideant. ú in ctna diſpoſitione